

Sudbina ili sloboda

Kada se nekome dogodi nesreća, ljudi često kažu: „Šta da se radi. Tako mu je suđeno, tako mu je zacrtano.“ Pitanje postojanja sudbine je zaista povezano sa našim svakodnevnim životom. Ako postoji sudbina i ako sam ja, recimo, predodređen da budem dobar čovek, to će za mene biti prava sreća. Međutim, ako sam ja kojim slučajem, sudbinski, od strane Boga predodređen da budem zao čovek koji će nanositi bol drugima, onda to baš i nije lepo.

Znači, ako sam ja zaista predodređen, ja ne mogu da izađem iz svojih okvira, dakle nemam slobodu. Ako postoji sudbina onda ne postoji sloboda.

Da li je čovek slobodno biće ili nije? Ako postoji predodređenje, onda nam jedino preostaje da doživimo to što nam je sudbina zacrtala. Mi tu ne možemo ništa da izmenimo i jedina stvar koja nam ostaje jeste samo doživljaj naše sudbine. Ona je neizmenjiva. Mi jedino možemo da gledamo kako da tu svoju sudbinu što lakše podnesemo.

Ljudi bi voleli da su slobodni. Međutim, kada dobijemo slobodu vrlo često se uplašimo te slobode. Mnogi ljudi beže od slobode kada treba doneti odluku koja nosi odgovornost. Zato mnogi ljudi dopuštaju da neko drugi donosi odluke umesto njih (astrolog, guru ili sveštenik), nadajući se da će tako izbeći osećaj krivice i grižu savesti.

Mnoge mnogobožачke religije tvrde da postoji sudbina. Toj sudbini, ne mogu da se odupru čak ni „bogovi“. Međutim, pravi Bog ne stoji ni pod kakvim predodređenjem. On je apsolutno slobodno biće. On ne potpada ni pod kakvu sudbinu.

Ako postoji predodređenje onda Božja pravda gubi svaki smisao. Ako je neko predodređen da pretrpi neko zlo i onaj koji čini to zlo takođe je predodređen. Ako je Bog mene predodredio da ne budem fin nego da budem loš, onda nije pravedno da me Bog zbog toga izvede pred svoj nebeski sud i da me kažnjava. Dakle, po zahtevu ljudske logike ne može se nikako spojiti Božja apsolutna pravednost i predeterminacija. Na primer, mi smo predodređeni da imamo tamne oči, visinu 178 cm. Ako smo na isti način predodređeni da budemo zli, onda bi Bog takođe imao osnova da nas osudi zato što imamo tamne oči i visinu 176 cm.

Ko je izmislio sudbinu?

Ko može nekoga da predodredi da li će biti dobar ili zao? Samo onaj ko je svemoguć - Bog. Iz ovoga vidimo da je ideju o sudbini izmislio neko ko hoće da okrivi Boga za sve njegove i naše greške u životu. Grešni čovek mnogo lakše prihvata Sotonine ideje nego istinu. Međutim, naša krivica neće nestati time što ćemo lažno da optužujemo Boga da je kriv za zlo koje smo mi svesno uradili.

Sudbina i religija

Ako postoji predodređenost, onda molitve postaju uzaludno gubljenje vremena. Zašto da se molimo ako je sve zacrtano i predodređeno? Dakle, naše molitve za nas same i molitve za druge ljude postaju suvišne ako je sve unapred određeno i ako nema odstupanja.

Apostol Petar je na pitanje ljudi: „Šta nam treba činiti da se spasemo?“, odgovorio: „Pokajte se i krstite se svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje greha.“ Dela 2.37,38 Sam izaraz „pokajte se“ podrazumeva čovekovu slobodu. Čovek se nikada ne kaje za dela koja je morao da učini, nego samo za ona dela koja je apsolutno svestan da je na osnovu svoje slobodne volje učinio. Ako autobus prikoči i vozač ne svojom krivicom naleti na nekoga i slomi mu ruku, vozač može da oseti žaljenje zbog toga, ali neće osećati kajanje. Ali ako vozač nekog uhvati, pa mu slomi ruku, to je druga stvar. Kajanje uvek ide uz dela učinjena po svom izboru. Bog ljude stalno poziva na pokajanje, što znači da smo mi zaista slobodna

bića. Do nas stoji da li hoćemo da se kajemo ili ne.

Ako slučajno padnem u zabludu da pomislim da sam predodređen da jednog dana budem u Božjem carstvu, to može vrlo da me ohrabri da drastično odstupim od ideala koji nam je Bog ostavio i da živim u grehu. Ma koliko činio zlo, ja ću na kraju biti spasen. Dakle, vrlo je opasno verovati u sudbinu.

S druge strane, ako padnem u drugu zabludu da pomislim da sam predodređen za propast, ja automatski gubim snagu za bilo kakav napredak u životu. Zašto da verujem Bogu ako nisam predodređen da budem u raju? I najveći ljudski naponi ništa ne vrede ako je Bog taj koji je predodredio gde ćemo mi završiti.

Šta piše u Bibliji o sudbini?

Biblija je merilo, ono što možemo znati o Bogu i nebeskoj realnosti. To je ono što je sam Bog nama otkrio. Da li Biblija govori da su ljudi slobodni ili da su predodređeni.

Ako bi neko hteo da nas predodredi i ako bi neko uopšte mogao da nas predodredi, to bi sigurno bio Bog. Da vidimo koje želje Bog ima u odnosu na čoveka. U 1. Timotiju poslanici 2.3,4 kaže: „Jer je ovo dobro i prijatno pred spasiteljem našim Bogom, koji hoće da se svi ljudi spasu, i da dođu u poznanje istine.“

Šta Bog želi da uradi sa nama? On hoće da se svi ljudi spasu. Međutim, postoje očigledni stihovi u Bibliji koji kažu da se neće spasiti svi ljudi (Otkrivenje 20.10-15; Matej 25.41-46). Iz same činjenice da se svi ljudi neće spasiti, automatski proizilazi da ih Bog nije predodredio. Jer da Bog hoće da predodredi onda bi Bog spasio sve ljude. Svuda oko nas bi bili vernici, jer Bog želi da se svi ljudi spasu. Dakle, jasno je da ne postoji predodređenost. Bog bi voleo da spase sve ljude, ali postoje ljudi koji su svojom slobodnom voljom izabrali bunt protiv Boga.

Šta je Božja volja?

Hristos je u jednom trenutku pokazao na dete i rekao: „Nije volja Oca vašega nebeskoga da pogine jedan od ovih malih.“ (Matej 18.14) Božja želja nije da pogine nijedan najmanji. Dakle, Njegova je želja da se i taj najmanji spase. Opet vidimo da ako bi Bog hteo da sudbinski predodredi, svi bi bili spaseni.

„Reci im: tako bio ja živ govori Gospod Gospod, nije mi milo da umre bezbožnik, nego da se vrati bezbožnik sa svoga puta i bude živ; Vratite se, vratite se sa zlih puteva svojih jer zašto da mrete!“ Jezekilj 33.11 Dakle, Bogu ne pada uopšte na pamet pomisao ili mali elemenat želje da nekoga stvori da bi propao, a kamoli da kod njega postoji neka razvijena želja, da predodredi da nečiji život ide u propast. Naprotiv, Bog kaže: „Vratite se, vratite se; vi idete u propast ako tako nastavite.“

„E da li je meni milo da pogine bezbožnik? - govori Gospod, a ne da se odvrati od puteva svojih i bude živ?“ (Jezekilj 18.23,31,32) Znači, Bog bi voleo da se bezbožnik vrati sa svojih puteva, da napravi preokret u svom životu kako bi bio živ. To je ono što je milo Bogu. „Odbacite od sebe sva bezakonja koja činite, i načinite sebi novo srce i nov duh, i zašto da mrete? Jer mi nije mila smrt onoga koji mre, govori Gospod Gospod, obratite se dakle i bidite živi.“ Dakle, da je Bog predodredio neke ljude za propast, ne bi nas pozivao da se pokajemo.

Bog kaže: „Ja želim da budete živi. Nije mi mila smrt,“ a kamoli da je On predodredio nekoga da ide u smrt. Ta ideja zaista nema nikakve veze sa pravim Bogom. Možda ima sa nekim drugim paganskim bogovima, ali sa pravim, biblijskim Bogom to nema veze. Bog se ne igra sa ljudima. On je veoma ozbiljan i postojan.

Sporni stihovi

Postoje naizgled kontradiktorni stihovi u Bibliji. Ako je Bog autor Biblije, onda ona mora biti skladna

knjiga. Ono što se tvrdi na jednom mestu mora biti u saglasnosti sa onim što se tvrdi na nekom drugom mestu. Bog je postojano biće jer je savršen, pa onda i Sveto Pismo mora biti postojano.

„A znamo da onima koji ljube Boga sve ide na dobro, koji su pozvani po namerenju. Jer koje napred pozna one i odredi da budu jednaki obličju Sina Njegova, da bi On bio prvorodeni među mnogom braćom. A koje odredi one i dozva; a koje dozva one i opravda; a koje opravda one i proslavi. Šta ćemo dakle reći na ovo? Ako je Bog s nama, ko će na nas?“ Rimljanima 8.28.-31

Da možda malo ovo raščlanimo. U 28. stihu kaže „pozvani po namerenju.“ Dakle, Bog ima izvesne namere, Bog nije ravnodušan u odnosu na čoveka. Bogu nije svejedno šta se dešava sa nama. Bog je zainteresovan; postoji Njegova namera, postoji Njegov plan spasenja. Bog nas zove, poziva.

Plan uvek podrazumeva da postoji određeno znanje. Bog zna da smo mi pali u greh, da mi sami ne možemo sebe da spasemo, itd. Bog ima potrebna predznanja da bi napravio dobar plan da nas spase.

Ali Bog ovde nešto predodređuje. Bog kao apsolutno biće ima moć i ima pravo da predodređuje. Ali šta da predodređuje? Lepo kaže apostol Pavle: „On predodređuje kakvi ljudi će biti spaseni.“ Kako to sad? Vrlo lako. Ovde se kaže da je On odredio da će biti spaseni oni koji budu imali „obličje Sina Njegova“ - obličje Isusa Hrista. Šta je Bog to predodredio? Bog je predodredio predodredio profil, karakter ili tip izgrađene ličnosti koji će biti spasen. Samo oni koji budu imali obličje Sina Njegova ulaze u spasenje. Bog nije odredio ko će ući u Njegovo carstvo, nego kakvi će ljudi da uđu u Njegovo carstvo. Svi oni koji hoće da se uklupe u taj profil, u obličje Božjeg Sina biće spaseni. Možemo da budemo sigurni da neće biti drugačije. U tom smislu postoji apsolutni Bogom dati determinizam zato što je On vrhovno biće. Bog nije odredio konkretne ličnosti koje će biti spasene, nego je odredio koji karakter zadovoljava kriterijum da uđe u nebesko carstvo, a koji ne.

Šta zavisi od nas?

Neki bi voleli da sve zavisi od Boga, ali postoje stvari koje ne zavise od Boga. Neki bi voleli da izbegnu lične napore i ličnu odgovornost.

Koliko zavisi od mene šta će biti samnom? U Bibliji ima puno ovakvih obećanja: „Ako uzaslušaš glas Gospoda Boga svojega biće ti to i to, ako ne budete poslušali biće vam to“. Ima puno takvih „ako“ koji zavise od naše poslušnosti.

Dakle, Bog je suvereni vladar svemira i On tačno zna šta hoće u svom domu. Tu ne može da odlučuje čovek. Bog kao domaćin hoće nas da ugosti u svom domu, ali zavisi i od nas da li mi hoćemo. Ako mi ne želimo, Bog će ostati bez izvesnog broja gostiju. To stvarno ne zavisi samo od Boga. To zavisi i od nas, od toga da li mi hoćemo. Ako mi kažemo „Da“, onda Bog dobija šansu da nas opravda na sudu.

U reinkarnaciji, hteli mi to ili ne, posle određenog broja života mi ćemo na kraju doći u blaženstvo. Kod Boga toga nema. Bog bi kao vlasnik svemira odmah bio optužen. Lucifer uvek može da kaže Bogu: „Zašto Bože opravdavaš njega kad on neće da bude opravdan? On hoće da bude na mojoj strani. Zato Isus kaže: „Tražite i dobićete“, što znači: ako ne tražite nećete dobiti.

Bog nikoga ne želi da prisiljava ni svojom ljubavlju. On je rekao u banji Vitezdi bolesnome: „Hoćeš li da budeš zdrav?“ Da je on rekao „Neću“, da li bi ga Hristos izlečio? Ne. Bog nas voli, ali nikome ne nameće svoju ljubav. Ako čovek hoće, On će mu je dati. Tako i spasenje, i sve što Bog daje to je dar, Bog ništa ne nameće.

Bog ne želi da ima razmažene, nezrele vernike koji će biti upropašteni pogrešnom ljubavlju od strane Boga. On želi da ima zrele vernike koji su aktom svoje slobodne ljubavi rekli Bogu „Da“. Bogu ne trebaju uništene ličnosti bilo da ih On uplaši kaznom, bilo da ih obaspe ne znam kojom dobrotom. Ne, Njemu trebaju apsolutno slobodne ličnosti koje će mu reći: „Da Bože, mi tebe hoćemo.“

I mi, što god uzrastamo i sazrevamo, mi uviđamo koliko su nama potrebna slobodna bića za druženje i

život. Život bi nam bio tužan kada se ljudi sa nama ne bi družili zato što to sami hoće nego zato što moraju. A zamislite koliko su Bogu potrebna slobodna bića. Poništiti čovekovu volju to znači uništiti čoveka. Zato ovde čovek odlučuje.

Predestinacija i proročanstva

Proročanstvo je predskazivanje događaja koji će tek da se dese makar jedan dan ili hiljadu godina unapred. Ako Bog daje određena proročanstva, da li to znači da je On nešto zacrtao da mora da se dogodi? Da li je bilo predodređeno da Juda izda Isusa Hrista, da ga se Petar odrekne, da ga Pilat osudi i da Isus umre na krstu? To bi značilo da Bog tera ljude da greše time što im je sudbinski zacrtao da moraju tako da se ponašaju.

Proročanstva mogu da se podele u 3 kategorije: 1) proročanstva Božje volje, 2) proročanstva Božjeg predznanja i 3) uslovna proročanstva.

Proročanstva Božje volje

Iz Božanske volje su proistekla proročanstva o Božjem planu za spasenje ljudi. Prorečeno je da će doći Spasitelj, da će položiti svoj život, itd. To su proročanstva u kojima Bog izražava volju i želju da spase čoveka.

Dakle, Bog saopštava šta je Njegova volja za budućnost. Ne postoji sila u univerzumu koja može da omete to proročanstvo. Proročanstva Božje volje niko nikada niti je mogao, niti će moći da omete. Bilo jo prorečeno da će doći Hristos, i to proročanstvo niko nije mogao da omete. Isto tako nema te sile koja može da spreči Hrista da ponovo dođe po verne ljude na planetu Zemlju. Ovo je vrlo važno. Proročanstva Božje volje ne mogu se ugroziti ni na koji način.

Čovek je slobodno biće da izabere kako će da živi, ali on svojom slobodom ne može da omete proročanstva Božje volje niti da ugrozi njihovo ispunjenje. Da navedemo jedan primer: Zamislite šahovsku tablu za kojom sede velemajstor i početnik. (Ovo je samo ilustracija. Razlika između Boga i čoveka je mnogo veća od razlike između velemajstora i nekoga ko je tek naučio da pomera šahovske figure.) Šta je namera velemajstora? Da da mat svome protivniku. Može početnik koliko god hoće da povlači neke nepredvidive poteze, ali će on na kraju da dobije mat.

Proročanstva Božjeg predznanja

Mi ljudi živimo u sadašnjem vremenu. Međutim, Bog živi van vremena i vreme sigurno ne utiče na Njega kao biće. Zato Bog može nesmetano da gleda sve što se događalo u bilo kom vremenu, u prošlosti, sadašnjosti ili će se desiti u budućnosti.

Bog nikako ne želi da crkva živi nasuprot Božjim zapovestima, ali ipak kaže: „U crkvi će se u budućnosti pojaviti čovek bezakonja.“ Apsurdno je verovati da pojavljivanje otpadnika u crkvi proističe iz Božje volje. Bog uopšte ne bi voleo da se usred crkve pojavi čovek bezakonja ili progonstvo, ali kaže: „Pojaviće se vuci koji neće štedeti stada.“ On je taj koji bi najmanje želeo da se u okviru crkve pojave takvi ljudi, ali Bog zna unapred da će se pojaviti i On nas obaveštava iz svoje ljubavi, da i mi znamo. Bog ne želi da se dogode progonstva. Bog ne želi mnoge stvari, ali nas obaveštava da će se one dogoditi. Dakle, to nisu proročanstva koja proizlaze iz Božje volje.

Međutim, mnogi ljudi ne prave razliku između proročanstava koja proističu iz Božje volje i Božjeg predznanja. Ljudi izjednačavaju Božju volju i Božje predznanje. Za njih sva proročanstva proističu iz Božje volje. Ako se dogodilo neko zlo, ljudi neće preispitati svoju krivicu, nego će prvo da preispitaju kako da optuže Boga.

Razlika između predznanja i predodređenja: 1) predznanje pripada Božjem razumu, a predodređenje bi

pripadalo Božjoj volji. Predznanje ne pripada Božjoj volji, već pripada Božjem razumu. 2) predznanje ne utiče na našu slobodu, a predodređenje utiče na našu slobodu - kada bi ga bilo.

Božje predznanje	Predodređenje (kada bi postojalo)
Na osnovu Božjeg razuma	Bilo bi na osnovu Božje volje
Ne utiče na slobodu	Uticalo bi na slobodu
Je dijagnoza	To bi bila presuda
Objavljeno radi upozorenja	Saopšteno kao nepromenjivo

Da navedemo primere da bi ovo ilustrovali. Recimo, zamislite jednog lekara koji posmatra simptome na telu ili duši nekog bolesnika. Ako je dobar lekar, on tačno može da da prognozu bolesti: „U roku od mesec dana ovaj pacijent će umreti.“ Njegovo proročanstvo proizlazi iz njegovog predznanja. Da li je on predodredio da taj pacijent umre? Nije. Čovek je živio nezdravo i zato umire.

Astronom može tačno da nam kaže kada će biti pomračenje Sunca ili Meseca. Da li je astronom predodredio pomračenje sunca? Ne, to se dešava po unutrašnjim zakonima, a on samo iz svog predznanja kaže kada će se to desiti. Isto tako Bog iz svog predznanja kaže kada će biti pomračenje crkve. Bog to nije želeo, nije unapred odredio, nego Bog zna da će ljudi da se tako ponašaju.

Uslovna proročanstva

Ispunjenje nekih proročanstava zavisi od postupaka ljudi. Bog kaže: „Kada bih rekao za narod i za carstvo da ga istrebim i razorim i zatrem; ako se obrati narod od zla, za koje bih rekao, i meni će biti žao za zla koja mišljah da učinim. A kad bih rekao za narod i za carstvo da ga sazidam i nasadim; ako učini što je zlo preda mnom ne slušajući glasa mojeg, i meni će biti žao dobra koje rekoh da mu učinim.“ Jeremija 18.7

Dakle, u nekim slučajevima Bog neće ispuniti ono što je rekao. On kaže: „Sažaliću se na njih ako se pokaju, i biće mi žao ako počnu da čine bezakonje.“ Postoje uslovna proročanstva koja podrazumevaju čovekov stav. „Vi ćete biti blagosloveni ako... Ali ako budete činili ovako, biće vam to, to i to.“ Da li će se desiti jedno ili drugo proročanstvo, to zavisi od konkretnog stava pojedinca ili grupe. Bog ne kaže to deklarativno, nego se to što Bog kaže stvarno dešava. Da to proverimo u Bibliji.

Bog upućuje Jonu da ide u Nineviju da propoveda protiv Ninevije, da će biti razorena, da od nje neće ništa ostati: „Ustani, idi u Nineviju grad veliki i propovedaj protiv njega, jer izađe zloća njihova preda me.“ (Jona 1.2) Razlog nesreće koja je proreknuta je greh, zlo koje su činili.

„I Jona počeo ići po gradu jedan dan hoda, i propoveda i reče: Još 40 dana, pa će Ninevija propasti.“ (Jona 3.4) Dakle, proročanstvo kaže: „Još 40 dana i Ninevija će propasti.“ Naravno, Bog to ne želi, Bog želi da se svi ljudi spasu. Ali ako neko ne želi da ga Bog spasi, Bog kaže da će takvi ljudi propasti.

Šta su uradili Ninevljani? Vrlo su ozbiljno shvatili poruku od Boga, pokajali su se vrlo dramatično i to pokazali. Rezultat toga je: „I Bog vide dela njihova, gde se vratiše sa zloga puta svojega, i raskaja se Bog od zla koje reče da im učini, i ne učini.“ Jona 3.10

To su uslovna proročanstva. Sve zavisi od stava ljudi. Bog je rekao da neće On da sudi ljudima, nego će ljudima suditi dela koja su činili i prazne reči koje su govorili.

Izbor

Čovek, ipak, utiče na svoju sudbinu. Kako? „Ali šta govori pismo? Blizu ti je reč u ustima tvojim i u srcu tvojemu, to jest reč vere koju propovedamo.“ Rimljanima 10,8-13 Znači Bog hoće da kaže: „Blizu ti je moja reč. Jednoga dana kada budeš stajao na mome sudu nećeš moći da kažeš: „Bilo je to daleko od

mene.“ Ne, bilo ti je dostupno. Bog kaže: „Blizu ti je reč koju apostoli propovedaju. Jer ako priznaješ ustima svojim da je Isus Gospod, i veruješ u srcu svojem da ga Bog podiže iz mrtvih, bićeš spasen. Jer se srcem veruje za pravdu a ustima se priznaje za spasenje. Jer pismo govori: koji ga god veruje neće se postideti. Jer nema razlike među Jevrejinom i Grkom jer je on Bog sviju, i bogat za sve koji ga prizivaju. Jer koji god prizove ime Gospodnje spašće se.“

Dakle, tvoja vera i stav definišu tvoju sudbinu. Ne to što si pripadnik određene nacije, Srbin, Grk, Jevrejin, itd., nego da li ti veruješ da Bog postoji i da je On poslao svoga Sina da te spase. Tvoja vera definiše tvoju večnu sudbinu.

Bog kaže: „Svedočim vam danas nebom i Zemljom, da sam stavio pred vas život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Zato izaberi život da budeš živ i ti i seme tvoje, ljubeći Gospoda Boga svojega, slušajući glas Njegov i držeći se Njega; jer je On život tvoj.“ 5. Mojsijeva 30.19

Bog je sve uradio. On stalno zove, stalno želi da nas popravi. Bog hoće da dovrši čoveka, Bog hoće da čoveka spase, ali ako neko ne bude hteo, izabrao je svoju sudbinu. Mi imamo slobodu da živimo i da biramo, ali nemamo slobodu da menjamo rezultate svoga izbora.

Dakle, Bog je uradio sve za nas - obavestio nas je da smo slobodni, dao nam moć da biramo, obavestio nas je šta stoji iza kog izbora, ali nam nije dao moć da menjamo rezultate svoga izbora. Ako neko želi da ide u Niš a sedne u voz za Novi Sad, on ne može pred Novim Sadom da kaže: „Bože ja bih da uđem u Niš.“ On mora da sedne u drugi voz. Mi smo na autobuskoj ili železničkoj stanici svoga života. Mi smo apsolutno slobodni da kažemo u koji voz hoćemo da sednemo i Bog to poštuje. Ali mi ne možemo jednog dana, kad dođemo pred Boga da menjamo rezultate svoga izbora. Zaista je predodređen profil ili smer u kome određeni voz putuje, ali nije predodređeno u koji voz ćemo mi ući. Nama ostaje da odlučimo da li ćemo sesti u jedan ili u drugi voz.

Tekst preuzet sa sajta: www.isusdolazi.org/